

PHẬT TỬ VỚI CÁI CHẾT

Ai bảo đạo Phật bi quan ? Phật tử rất lạc quan. Bình thản can đảm đối diện với cái chết. Nhìn khổ đau bằng con mắt giác tuệ. Đối phó với khổ đau bằng tấm lòng từ bi. Cầu mong cho tất cả chúng sanh được an vui.

Đức Phật dạy thường xuyên quán về cái chết, vì sao chúng ta sanh ra để có thân, vì sao thân này phải già bệnh chết ?

Thân dù bệnh nhưng đừng để tâm bệnh, không phản ứng với đau đớn bằng ác cảm giận dữ. Gắng cười để chế phục cái khổ. Hễ cười được là có an vui. Đời sống như

bọt nước, như bong bóng. Chúng ta nên khóc khi đưa bé sanh, vì sanh già bệnh chết, bốn khổ này nối tiếp nhau, không thể tránh được. Chúng ta nên cười khi ông già chết.

Các sư bên Tây Tạng không ăn mừng sinh nhật mà ăn mừng ngày chết, vì các ngài xa rời cuộc đời, chứng vô sanh. Không còn

tái sanh là thoát luân hồi, vĩnh viễn hết khổ. Thánh nhân lúc này tuyên bố : Việc cần làm đã xong.

Hàng ngày mỗi bước chân đi trong chánh niệm là đang tiến đến mục tiêu. Can đảm nhìn vào lỗi mình.

Tha thứ nhìn vào lỗi người. Với trí tuệ và từ bi, tâm an tịnh bình thản.

Thấm thía cái khổ một cách sâu sắc, chúng ta mới quyết liệt xa lìa gốc khổ là ngã ái, thanh lọc tâm địa thoát hết phiền não.

a. Tôi ước nguyện giờ phút cuối cùng, tôi có nụ cười cảm ơn bác sĩ, y tá và mọi người chung quanh.

b. Lời nói cuối cùng là một pháp cú : Thế gian vô thường. Thân tôi sắp tan rã. Các bạn gắng nhớ sử dụng ngày giờ còn mạnh khỏe để lợi ích ta người.

c. Trên giường bệnh mong cho tôi vẫn nói pháp được. Thân đang suy tàn, sắp tiêu diệt là đề tài mà ai cũng thấy rõ

ràng nên dễ hiểu. Cầu chúc ai nấy khéo sử dụng hạnh phúc an vui hiện tại. Hãy biết dùng hoa tươi trước khi nó tàn. Hãy tha thứ lỗi người sắp chết. Hãy tha thứ lỗi lầm thế gian vì ai rồi cũng sẽ chết. Đời sống ngắn ngủi. Chúc ai ai trong tâm cũng nở hoa từ bi. Hoa từ bi thắm tươi suốt đời vị lai

trong khi hoa hồng sẽ từng cánh tàn rụng. Thân xác vô thường, tâm từ bi an vui mãi mãi, hạnh phúc muôn đời.

d. Nếu tôi không thể nói được nữa, mong cho tôi vẫn cười được cho tới hơi thở cuối cùng để gửi mọi người lời chào thân ái.

Hãy một lòng tin ở Phật pháp nhiệm mầu và có thái độ đứng đắn đương đầu với bệnh tật. Đau đớn giúp chúng ta chứng nghiệm lời Phật. Trình độ Phật học yếu kém, trí Bát Nhã cạn kiệt là sự thiệt thòi lớn trong giờ phút này. Sanh thời quán triệt pháp hành thì lâm chung ca khúc khải

hoàn. Đâu có chịu gục ngã thua cuộc. Giờ phút khắc nghiệt này thử thách sự nhẫn chịu. Đã biết chán cái thân ung độc này chưa ? Đau đớn bao nhiêu là báo hiệu giải thoát đến đó. Thân tan rã sớm phút nào giải thoát sớm phút ấy. Vậy càng đau càng mừng. Những cơn đau xé ruột

giúp chúng ta cảm thông những khổ nạn của sáu đạo luân hồi. Vì được chấp nhận, cái chết trở thành thanh bình. Vì có tín ngưỡng, tương lai mù mịt trở thành quang sáng.

Kinh Phật kể nhiều trường hợp các Tỷ-kheo đau bệnh trầm trọng, vì cố gắng chánh niệm liên tục nên cuối cùng đạt

Niết-bàn. Vọng cảnh sẽ mờ, vọng thân trở thành kẻ thù tra tấn không nới tay. Vọng tâm, giờ phút gay go không nơi nương tựa, chuyển thành một chuỗi Nam mô A Di Đà Phật. Chỉ còn một niệm này. Đức Phật Vô Lượng Quang Vô Lượng Thọ đang có nguyện độ tận chúng sanh. Mười phương chúng sanh, từ địa ngục

đến thiên đường, đang ở trong tâm Ngài. Không một chúng sanh nào không đang ở trong bản nguyện của đức Phật. Ta còn một niệm Nam mô A Di Đà Phật. Ta còn cầu nguyện được cho cả pháp giới hữu tình, không một chúng sanh nào không được lợi ích, không bỏ sót một chúng sanh nào.

Nam mô A Di Đà Phật.

**Đương đương thường
hữu nhân cố.**

**Đương đương thường
trụ pháp thân.**

Làm sao cho ta và mười phương chúng sanh tỉnh được ra, buông xả vọng thân, trở về thường trụ chân tánh. Nguyện cầu pháp giới hữu tình đồng

**về cõi Phật, đồng thành
Phật đạo.**

**Trân trọng
Tỳ-kheo ni Hải Triều Âm**